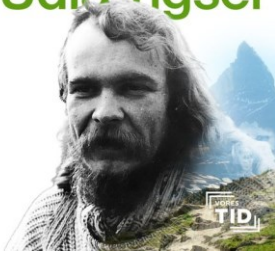

Udlængsel

Transskription af:

Udlængsel

Episode 2: Flemming på charter: Sneklædte bjerge, hvide sandstrande og en smule luksus

Vært og tilrettelægger: Nikolai Sørensen

Medvirkende: Flemming Bryde, charterturist og Jakob Lauring, Professor ved institut for virksomhedsledelse på Århus Universitet.

Redaktør: Rikke Caroline Carlsen

Nikolai Sørensen: Lyden af de store propeller forsvinder langsomt, som det chartrede fly lægger til i lufthavnen. Ud på flytrappen træder en mand klædt i hvid habit med gul skjorte og matchende lommetørklæde. Året er 1967, og sammen med sin kone og to børn indånder Flemming for første gang den sydeuropæiske sommerluft. De er spændte og glade. De har aldrig været så langt væk hjemmefra. Med kufferterne på slæb finder de vej gennem lufthavnen og sætter sig til rette i bussen, der kører mod hotellet ved Italiens østkyst. Imens bussen krænger sig langs de snoede veje, overvældes de ved synet af det italienske landskab. På den ene side tårner bjerge sig op med rækker af vinranker, og på den anden side strækker Adriaterhavet sig, så langt øjet rækker. Den er overalt i de film, vi ser, i de bøger, vi læser i musikken vi hører, og de SoMe posts, vi scroller forbi, udlængslen. Efter sommer med rejserestriktioner oplevede flere rejseselskaber rekordstor rejselyst i sommeren 2022. For vi længes ud. Det har vi altid gjort, og det vil vi blive ved med. Men hvad er det, vi længes efter? Mit navn er Nikolaj Sørensen, og i denne her episode tager dig med på charterrejse. Rejsen, som blev kendt under de fem s'er Sol, sand, saltvand, sex og sprut. Men hvad gemmer sig under den her facade? Og hvad har rejsen egentlig betydet for de første charterturister? Det vil jeg undersøge i dag, hvor jeg tager tilbage til dengang, hvor udenlandsrejser blev allemandseje. Jeg besøger den 91-årige Flemming Bryde, som for første gang tog på charterrejse i 1967 til Rimini i Italien.

Flemming Bryde: Det er et flot par, ikke?

Nikolai Sørensen: Jo.

Flemming Bryde: Sådan har jeg set ud engang, du.

Nikolai Sørensen: Jamen, du står skarpt. Det må man sige. Og så går jeg en tur i Den Gamle By med professor ved Institut for Virksomhedsledelse på Aarhus Universitet Jakob Luring, som har skrevet om og forsket i charterrejsen. Velkommen til udlængsel.

Flemming Bryde: Hej, det er Flemming.

Nikolai Sørensen: Ja, hej, det er Nikolaj.

Flemming Bryde: Ja, værsgo. Jeg lukker døren op.

Nikolai Sørensen: Yes. Tak.

Flemming Bryde: Ja. Unge. Unge...

Nikolai Sørensen: Hej Flemming.

Flemming Bryde: ...de benytter trapperne.

Nikolai Sørensen: Ja, det er det.

Flemming Bryde: Det er ikke som os gamle.

Nikolai Sørensen: Nej, det er det ikke. Jeg bliver budt indenfor hos Flemming og Hanne. Og tak for det. Og sammen sætter vi os til rette i stuen og lader lad Flemming drømme sig tilbage i tiden.

Flemming Bryde: Jeg plejer gerne at sige jeg er ikke christianit, jeg er christianshavner. Og min familie boede i Amagergade. Det er der, hvor Huset på Christianshavn er optaget.

Nikolai Sørensen: Ja, okay.

Flemming Bryde: Ja, vi var ganske vist udlærte faglærte, men vi var arbejdere, der ikke havde så meget at gøre godt med.

Nikolai Sørensen: Før du tog af sted her i '67 til Rimini, vil du så sige, at du du længtes ud?

Flemming Bryde: Ja, det kan man godt sige, fordi jeg stødte på en dansk cabaretkunstner, som hedder, hed Lulu Ziegler, og hun sang blandt andet... Hun sang mange gode sange, men en som gjorde stort indtryk på mig, og det var fordi, at, det var faktisk under besættelsen, og eller lige efter. Der sang hun en sang, der hed Den sidste turist i Europa, og den gjorde mig trist, fordi jeg tænkte Arh, kan det virkelig være rigtigt? Vi skal da ud og se noget.

Nikolai Sørensen: Hvordan var hele hele tanken om udlandet og Europa her efter krigen?

Flemming Bryde: Ja, altså, det var jo udlængslen var stor hos store, altså store befolkningsgrupper, inklusiv mig.

Nikolai Sørensen: Og så valgte vi at tage på charterrejse. Og hvordan kan det være, at det var... det var charterrejsen I valgte?

Flemming Bryde: Det var simpelthen fordi det var for nemheds skyld. Alt var arrangeret for en uge og ja, og så var det billigt.

Nikolai Sørensen: Så hvis vi lige prøver at drømme os lidt tilbage til '67 til den morgen I tager afsted. Vil du ikke prøve at fortælle os hvordan? Hvordan starter din tur?

Flemming Bryde: Jo, vi købte nyt tøj. Hver gang vi havde ferie og skulle til udlandet. Så købte vi nyt tøj, og jeg købte to hvide habitter til mig og min søn, og jeg kaldte dem for trope-habitterne. Det var sådan en let stof, og de var hvide begge to. Og så havde vi gule skjorter eller røde skjorter med tilhørende lommeværklæde i brystlommen.

Nikolai Sørensen: Sådan! I har set smarte ud.

Flemming Bryde: Ja, og damerne fik også nye kjoler, og det rejste vi i. Og så kom vi op i lufthavnen. Og ja, vi skulle jo have... Jeg var. Jeg led af flyskræk. Frygteligt. Jeg havde aldrig været oppe at flyve.

Nikolai Sørensen: Nej, det er første gang her?

Flemming Bryde: Det er første gang, jeg er oppe at flyve. Og også min familie. Så der tog jeg mig et par stærke øl, som ligesom at få dulme nerverne lidt.

Nikolai Sørensen: Og det hjalp?

Flemming Bryde: Og det hjalp. Og så kom vi om bord på flyet. Det var et propelfly med to motorer, kan jeg huske, og dengang der måtte man ryge. Der var sådan et lille askebæger. Man trak ud i armlænet, og så måtte man ryge, og så måtte man så, hvis man var heldig, så ramte man.

Nikolai Sørensen: Så det har måske bare flydt med aske ud over det hele?

Flemming Bryde: Ja, ja, ja. Jeg fattede ikke, at man havde lov til det der. Altså det. Altså. Det var farligt. Det er gudskelov forbudt nu. Så vi ankom der til lufthavnen, både mættede og havde slukket tørsten ombord på flyet. Og så holdt der selvfølgelig en bus udenfor på parkeringspladsen uden for lufthavnsbygningen, hvor som holdt og ventede på os. Og så blev vi fragtet til hotellet der.

Nikolai Sørensen: Og hvordan var. Hvordan var det at se hele Italien for første gang her?

Flemming Bryde: Jamen, det var meget overvældende, fordi vi kørte langs sådan en bjergvej, hvor der på den ene side tårnede sig bjergene op, og jeg havde aldrig set bjerge. Aldrig. Så det var meget overvældende. Og så var der hugget sådan en bjergvej ind, så man kunne se, man var alligevel højt oppe. Som du kunne se ud over hele Middelhavet. Det var.

Nikolai Sørensen: Det lyder flot.

Flemming Bryde: Meget, meget smukt syn. Ja, og så kunne man se, at også vinmarkerne, der groede op ad bjerget.

Nikolai Sørensen: Imens Flemming ankommer til sit hotel, mødes jeg med Jakob i Den Gamle By i Aarhus til en snak om charterrejsens historie Jakob. Vi går her i Den Gamle Bys 70'er kvarter, og det er et kvarter, der tager os tilbage til Danmark på den tid, hvor Flemming rejste afsted på charterrejse for første gang. Og vil du ikke lige beskrive gaden en gang for os?

Jakob Lauring: Jo, det er en lille gade med gamle butikker. Der er radiobutikker, slagter, en gammel biograf og så er der også et rejsebureau herhenne. Ja, man kan se med nogen skiferier og en tur til USA og [?] rejser også.

Nikolai Sørensen: Ja, lad os prøve at kigge på det. For på en rigtig kold vinterdag som den her, så er det jo ret let at forestille sig, hvordan man i årtierne efter 2. Verdenskrig har gået og drømt sig væk til til varmere steder. Var der en stor udlængsel i efterkrigstiden?

Jakob Lauring: Jamen, det har der jo nok været. Hvis man ikke har kunnet komme ud og rejse, så har man jo nok begyndt at tænke lidt i de baner og skulle overveje, hvordan man kunne komme, komme ud og se noget nyt og prøve noget andet.

Nikolai Sørensen: Hvad er charter egentlig for en rejseform?

Jakob Lauring: Det er jo typisk sådan en forudbestilt flyrejse og så mange gange også med indkvartering indbefattet, så det er en form for pakkerejse.

Nikolai Sørensen: Og hvornår er det den her charterrejse kommer til Danmark?

Jakob Lauring: Jamen, det gør den jo sådan i løbet af 50'erne, 60'erne og så særligt 70'erne, hvor den bliver mere populær, og folk har flere penge mellem hænderne og vil gerne ud og prøve at se noget nyt.

Nikolai Sørensen: Og hvorfor tror du egentlig det er, at charterrejsen bliver så populær, som den gør?

Jakob Lauring: Jamen, det gør den jo nok, fordi den begynder at åbne sig op for for middelklassen og faktisk også den lavere middelklasse, at de begynder at få råd til nogle ting, som de måske kun har set om og hørt om. Så. Og så begynder. Jamen, det begynder at være en del af de forbrugsgoder, som som folk gerne vil have, og som de kan se naboen har. Og hele det her med. På det tidspunkt skal man også tænke på, at der er meget ensformigt arbejde og få ugers ferie. Man har virkelig brug for at prøve noget nyt og koble af og se noget, der er helt anderledes end det at prøve at få noget, der ikke er hverdagen, som er noget nyt og spændende.

Nikolai Sørensen: Hvilken oplevelse tror du, det har været for de første charterturister at være af sted?

Jakob Lauring: Jamen, jeg tror, det har været... Det har været en vild oplevelse. Jeg tror, at det her med, at alene det at komme ind i et fly sikkert for første gang og skulle afsted sydpå, det har været en en stor, spændende oplevelse. At rejse helt ned sydpå.

Nikolai Sørensen: I Rimini får Flemming også en masse oplevelser, som han ikke ville have fået i sin hverdag.

Flemming Bryde: Der var en ting, som jeg lagde mærke til, som var dejligt. Hver evig eneste dag blev der ryddet op på værelset og tømt papirkurve og affald og og skiftet håndklæder. Og når der var behov for det, og der lagde de så tæpperne på en særlig måde. En kunstfærdig måde vil jeg sige. Og så drysser de rosenblade ud over sengen.

Nikolai Sørensen: Og det er meget fornemt.

Flemming Bryde: Ja, det var i hvert fald noget, der gjorde indtryk på mig. Det havde vi jo heller ikke prøvet før, vel? Vi måtte selv rede vores senge herhjemme og så videre og så videre. Vi var ikke vant til, at der var nogen, der redte sengene for os. I hvert fald ikke siden man flyttede hjemmefra mor.

Nikolai Sørensen: Og hvordan? Hvad lavede I på turen?

Flemming Bryde: Ja, altså, vi købte nogle udflugter, og vi var blandt andet i Venedig, og der lå et glasværk, og der købte vi et likør-sæt med karaffel og fire glas til. Meget kunstfærdigt udformet. Altså, jeg vil faktisk sige, det var kunsthåndværk. Det var også lidt halvdyrt, men pyt. Vi var også på en bjergtur. Vi ville op i bjergene. Ja, fordi det havde vi ikke prøvet før. Det var enorme højder og udsigter. Og en af de ting, som jeg oplevede det, var, at der blev koldere og koldere, jo længere man kom op. Og så skulle vi ind og spise frokost på en restaurant, der lå meget højt oppe. Og der var så koldt, så der var ild i kakkelovnen.

Nikolai Sørensen: Okay. Ja.

Flemming Bryde: Og vi havde ganske. Vi var ganske vist blevet advaret af guiden om, at vi skulle have en trøje med, og det havde vi også. Men at der var ild ligefrem i kakkelovnen, det havde han ikke fortalt os noget om. Men det var skægt. Sommerdage. Og der var ild i kakkelovnen. Og det var jo en kæmpe kontrast. Fra vi kom nede fra den hvide strand, hvor folk lå i ingenting og så op til at vi måtte have trøje på, og der så var opvarmet.

Nikolai Sørensen: Ja, det er vildt. Hvordan var det for dig og din familie at opleve alle de her ting?

Flemming Bryde: Jamen altså, det var. Jeg vil gerne sige storslået, netop fordi det var første gang, vi prøvede visse ting, ikke? Det var første gang, vi overhovedet fløj. Det var første gang, vi kom til udlandet. Det var første gang, vi så bjerge. Det var første gang, vi så Venedig og så videre og så videre, ik.

Nikolai Sørensen: Ja. Det var en stor oplevelse?

Flemming Bryde: Det var i hvert fald en stor oplevelse.

Nikolai Sørensen: Og når man så er kommet af sted, og flyet er landet, man er kommet til sit hotel. Hvad indeholder en charterrejse?

Jakob Lauring: Jamen en charterrejse er jo egentlig en oplevelse, man køber. Det er jo oplevelsen af at prøve noget andet end hverdagen og prøve noget, hvor det på en eller anden måde er en omvendning af hverdagen. Hvis man har et kedeligt arbejde, så vil man gerne prøve noget, der er sjovt. Hvis man har et hårdt arbejde, så vil man gerne slappe af, og så har man en forventning man bygger op hjemmefra til til charterrejsen. Og det er sådan en forventning man vil jo gerne gøre lidt arbejde for, at den kommer til at passe med virkeligheden. Så mens man er på destinationen, så vil man ligesom prøver at udleve den drøm. Og det kan jo være nemmere, hvis man hvis man trænger til noget sjov og ballade, så vil man tage på en grisefest eller ud og se noget tyrefægtning og til nogle vilde fester og drikke noget sangria. Men hvis hvis man nu bare kan man sige, til hverdag går og knokler som som jord og betonarbejder eller et eller andet, så trænger jeg måske bare til at ligge og sove længe og ligge i solen og tage det roligt, sådan har det jo været igennem tiden. Der er nogle charterturister, der siger, at den bedste charterferie er egentlig, når man ligesom fornemmer den her rigtig gode sommerdag i Danmark fra ens barndom man har, hvor ingen bekymringer er, børnene har det godt, og det hele bare går, som det skal.

Flemming Bryde: Jeg kan fortælle om en lille episode, jeg havde. Jeg kom gående i Rimini by. Jeg havde købt den der Politikens håndbog 'Rejse til Italien' og der kunne man øve sig på nogle sætninger. Og det havde jeg også gjort. Og så var der en dag. Jeg skulle ind og købe en taske til min kone i en læder forretning. Og så sagde jeg, quanto costa. Det betyder på italiensk hvad koster det? Og så begyndte hun at plapre på italiensk. Fordi hun troede jeg kunne italiensk, fordi jeg havde sagt den sætning. Så det skal man aldrig gøre.

Nikolai Sørensen: Nej, så går man lige i fælden. Hvordan? Hvordan oplevede du ellers mødet med med italienerne og de lokale?

Flemming Bryde: Det var... Det var meget fornøjeligt, synes jeg. Der er bare en ting, som jeg ikke rigtig kunne forstå. Men det er nok, fordi herhjemme er vi bare medlem af folkekirken. Når vi er født, og så er der ikke mere ved det, Så kommer vi en gang om året i kirken, ved juletid eller konfirmation eller bryllup eller begravelse. Ja, ellers kommer vi jo ikke. Store dele af den danske befolkning gør i hvert fald. Inklusive mig. Så jeg var ikke særlig religiøs, så derfor overvældede det mig med alle de med den katolske kirke, som lavede processioner, og jeg oplevede sådan en procession igennem gaden, hvor de bar en stor figur af, enten var det Jesus, eller også var det Jomfru Maria med barnet og med guld og halløjsa og ting og sager. Der gik folk og bar fire mand og bar den der. Og så gik

der et orkester bagefter, og så gik alle, befolkningen, bagefter orkestret der. Og det er jo ikke sådan noget, man der vant til herhjemme.

Nikolai Sørensen: Ja, det er lidt en anderledes kultur, end vi er vant til.

Flemming Bryde: Ja, det er det i hvert fald ikke.

Nikolai Sørensen: I var jo afsted med en gruppe af andre charterturister. Hvordan var ellers mødet med dem?

Flemming Bryde: Ja, vi mødte mange. Vi mødte mange sjove og rare mennesker. Jeg kan for eksempel fortælle om der var en bar lige ved siden af spisesalen, og der gik vi jo ind bagefter og skulle have en kop øl. Og så kom vi til at sidde sammen med nordmænd og svenskere. Og så også danskere. Så sagde jeg til dem nu skal jeg synge jeres nationalsang. Jeg havde fået lidt øl indenbords, så var I godt humør.

Nikolai Sørensen: Så hjælper det altid.

Flemming Bryde: Ja, det gør det i hvert fald. Så sang jeg først den norske, og så sang jeg den svenske, og så sagde jeg til dem: Se, nu har jeg sunget jeres nationalsang. Kan I så synge den danske for mig? Der blev død stille. En engel gik gennem stuen. Og. Så var der pludselig en lille dame, der sad helt bagved, der begyndte at synge 'Der er et yndigt land'.

Nikolai Sørensen: Åhhh bravo.

Flemming Bryde: Ja haha. Der var dog en der kunne. Og der var sjovt nok de andre nordmænd og svenskere de kunne ikke. De kunne ikke huske den danske nationalsang.

Nikolai Sørensen: Jeg vil også sige, at det er meget imponerende, at du lige kunne smide både den svenske og den norske nationalsang.

Flemming Bryde: Ja, og jeg sang den på norsk og på svensk. Ja.

Nikolai Sørensen: Det er godt gået.

Flemming Bryde: Ja, så de var ikke i tvivl om noget.

Nikolai Sørensen: I har virkelig siddet og hygget jer der.

Flemming Bryde: Ja og de klappede hurraaa og halløjsa og 'det var bra'. Ja.

Nikolai Sørensen: Hvordan med charterturister som gruppe? Hvordan er forholdet imellem dem?

Jakob Lauring: Det er jo udviklet sig noget gennem tiden. I begyndelsen var det i langt højere grad en gruppeturisme, hvor man var en del af et fly eller en bus, og man følte et fællesskab, og det fællesskab blev dyrket både af turisterne og men også af arrangørerne. Og de havde også en viden, arrangørerne, om, at den her gruppefølelse, den var gavnlige for, for oplevelsen, at man ligesom fik nogle gode ting med sig og sådan.

Nikolai Sørensen: Efter Flemming er fløjet hjem fra Rimini, fortæller han mig, hvad der gjorde mest indtryk på ham på hans første charterrejse.

Flemming Bryde: Det var naturen, den italienske natur med bjergene og havet og den kridhvide badestrand, som strakte sig milevidt så langt øjet til begge sider kunne række. Blå himmel, Sol hver dag, bjergene, havet og den hvide sandstrand. Det var i hvert fald noget, der gjorde stærkt indtryk på mig. Første gang jeg var i udlandet.

Nikolai Sørensen: Hvilken betydning fik den her charterrejse til Rimini i '67 for dig?

Flemming Bryde: Den fik den betydning, at jeg skulle til udlandet hvert år. Det skulle jeg simpelthen. Det hørte med til livet. Sommetider to gange endda. Men det ændrer sig også lidt fra strandferie, havferie til byferie, da jeg blev ældre. Det tager vi på engang i mellem. Sådan 3-4 dage har jeg været utallige gange i Berlin for eksempel.

Nikolai Sørensen: Det er også en dejlig by.

Flemming Bryde: Ja, det er det. Der sker sgu noget, kan jeg love for.

Nikolai Sørensen: Nu har vi snakket om den første charterrejse til Rimini i '67, og nu sidder vi her mange år senere. Vil du tage den samme tur igen i dag?

Flemming Bryde: Nej, det tror jeg ikke, fordi jeg ville ikke kunne genkende det. Der er. Det er somme tider svært for mig at genkende København og de nye kvarterer helt ud i Sydhavnen og så videre. Du ved ikke. Det er svært for mig at genkende den. Så jeg vil heller ikke kunne genkende Rimini. Der er sikkert bygget så meget dernede og så mange hoteller. Så nej, det tror jeg ikke er nogen... Jeg ville blive skuffet, hvis jeg tog til Rimini i dag tror jeg. Så det afholder jeg mig fra.

Nikolai Sørensen: Flemmings første charterrejse har uden tvivl haft en stor betydning for ham. Men inden vi forlader ham helt, vil jeg også høre Jacob om charterrejsens betydning og udvikling. Når så charterrejsen er overstået og charter turisten er kommet hjem. Hvilken betydning får den her rejse så for for charterturisten?

Jakob Lauring: Jamen så kan man sige, at ens produkt er ved at være fuldendt, fordi så har man fået oplevelsen. Så har man jo egentlig fået sin drøm. Og det er jo egentlig drømmen man køber, når man køber en charterrejse, så køber man faktisk drømmen om noget nyt. Når man står i sådan en butik, som den vi står foran, så går man jo ind og køber en drøm, som man så håber kan kan blive til virkelighed.

Nikolai Sørensen: Men hvilken betydning får det at at verden lige pludselig er så tilgængelig?

Jakob Lauring: Jamen det betyder jo, at alle mennesker, altså selv folk med lav uddannelse og lave lønninger, de kommer ud i verden, altså ikke kun noget de ser på, men de bliver en del af det forbrugsmønster der ligesom siger at de også kan være med og se nogle fremmede lande og være med på den. Også den tilgængelighed kan man sige, at man har guider og hoteller, og det hele bliver tilgængeligt selv for dem, der ikke kan sproget eller kan begå sig andre steder.

Nikolai Sørensen: Siden 60'erne 70'erne er der jo virkelig sket meget på på hele turismefronten. Hvordan har charterrejsen udviklet sig siden dengang?

Jakob Lauring: Jamen, den har udviklet sig i en mere individuel retning. Hvor man tidligere havde meget fokus på den her gruppe, på grisefest, på at have sjov og drikke og musik og sådan noget, så er det i dag blevet en i meget høj grad en familierejse, men også en rejse, hvor folk har mange forskellige forventninger og ideer om, hvad rejsen skal indeholde. Og det kan være nogen, der har ideer om, at vi skal ud og se noget natur, og der er nogen, der skal dyrke noget sport og nogle, der bare skal slappe af. Det er blevet mere forskelligt, hvad folk vil med rejsen i dag.

Nikolai Sørensen: Så den ellers meget selskabelige charterturister har lukket sig om sig selv i dag?

Jakob Lauring: I hvert fald i høj grad. Der bliver nok ikke solgt ret mange billetter til grisefester i forhold til, hvordan det blev gjort tidligere.

Nikolai Sørensen: Og de charterturister, der går herhjemme i vinterkulden og drømmer sig ud. Hvad tror du de... længes efter idag?.

Jakob Lourcing: Jamen, de længes jo nok efter nogle af de samme ting, som man gjorde tidligere. Men man har måske lige lidt flere dimensioner i tingene. Men det er stadigvæk det der med at prøve noget andet end hverdagen. Det er nok hovedpunktet. Og så altså, man køber jo ikke en charterrejse for at man skal have autentiske kulturoplevelser eller, eller store natur. Man køber en charterrejse, fordi det skal være en let form for at prøve noget andet end hverdagen. Og så gerne denne her oplevelse af en dejlig dejlig sommerdag, som man egentlig også kunne have oplevet den i Danmark, men man er bare ret meget mere sikker på, at man får den, ikke? Noget af det værste man faktisk kan opleve på en charterrejse også i dag, det er hvis det regner. Det kan ødelægge hele hele turen, og på den måde kan man også se det. Det er altså ikke kulturel autencitet. Eller eller eller en eller andre ting, man kommer for at få sol, ikke også.

Flemming Bryde: Nå, det var det her øh, Lulu Ziegler.

Nikolai Sørensen: Ja.

Flemming Bryde: Vil du høre den?

Nikolai Sørensen: Ja, det vil jeg gerne.

Flemming Bryde: Jeg har den på YouTube.

Nikolai Sørensen: Imens Lulu Ziegler synger: "Jeg er kommet for at møde mit Europa og den gamle verden, som engang var min. Jeg er kommet for at se, om det er sandhed, at den nu kun er en rygende ruin". Der fortæller Flemming mig, at han engang blev trist, da han hørte den her sang. Men det gør han ikke længere. For han ved, at han kan rejse ud i morgen, hvis han har lyst. Da Flemming Bryde og hans familie rejste på charterrejse for første gang, blev de overvældet af Sydeuropas skønhed. Selv om Flemming nu er 91 år, taler han om rejsen til Rimini i 1967, som var det i går. Hans øjne lyser op, og han griner af de gode minder. Rejsen blev starten på et langt og indholdsrigt rejseliv for Flemming og hans familie. Charterrejsen åbnede verden for en hel befolkningsgruppe, som aldrig havde rejst før, og som længtes efter et afbræk fra hverdagen. Nemlig drømmen om den gode sommerdag. Har du stadig en udlængsel i dag?

Flemming Bryde: Ja. Ork ja! Jeg kan godt fortælle dig, hvad min livsdrøm er. Det er at stå ved rælingen i hvid smoking med en whisky i den ene hånd og en stor cigar i den anden hånd. Og Hanne ved min side, og det er fuldmåne.

Nikolai Sørensen: Det lyder meget romantisk. Udlængsel er produceret af Nikolaj Sørensen fra Vores tid, Nationalmuseets mediehus med støtte fra William Demant Fonden. Redaktør er Rikke Caroline Carlsen. Lyddesign, klip og mix er leveret af Raehan Sarjou. Tak til leder af Center for Turismeforskning, Mathias Thuen Jørgensen for baggrundsinformation om turisme. Du kan finde flere podcasts om historie ved at søge på vores tid i din podcast app.

[Vores Tid – Nationalmuseets Mediehus](#)

[Episode 2: Flemming på charter](#)

Lyddesign, klip og mix: Raehan Sarjou

Produceret af Nikolai Sørensen for Vores Tid